

L'HORA NOVA

Publicació editada per la Secció Obrera de les Arts Gràfiques

Moralitzem els costums

Mentre el nou ordre revolucionari estructura el sistema econòmic que haurà de prevaler, convé avençar-se en les rectificacions dels costums malsans que, en alguns casos, menen l'individu a la degeneració absoluta.

L'arronçament d'espatlles davant les malures del pròxim, havia estat la norma dels governants, i aquesta actitud la consideraven perfectament compatible amb llurs sentiments de religiositat i de consciència tranquil·la. Tots els aspectes de tragèdia, de misèria, d'explotació i de dolor, eren esbiaixats perquè així ho establí un convencionalisme tradicional. Les xacres del vici més repugnant, no preocupaven a una societat privilegiada, que vivia desentesa de les penes i tribulacions que suportaven els humils, i encara una minoria depravada i entumida, per la inactivitat hi trobava carn per a saciar la gana de plaers immunds.

Testimoni vivent del grau màxim de depravació, era el tristement famós barri xinès de la capital i la infinitat de nius de prostitució que gaudien de la tolerància oficial, per convertir-se en una criminal explotació. La seva influència arribava en les poblacions subalternes, dins les normes generals.

En aquests moments de transformació, és imprescindible, d'absoluta preocupació, encaminar els passos envers un ordre de moralitat en els costums; d'extirpació de negocis repugnants amb la carn humana. Cal, també, que desapareixi el vici del joc, veritable plaga exageradament arrelada en el nostre país i un dels factors que més decisivament influeixen en l'embrutiment de l'home. No ignorem que, a casa nostra, ja s'han adoptat mesures saludables, però, és el nostre desig, veure-les establertes amb caràcter definitiu i amb mires a efr desaparèixer d'arrel tot rebrotament de la malura.

EXPECTATOR

UN PERILL GREU

En la nostra diària actuació encausant i solucionant els problemes econòmics de la ciutat, en estreta relació amb les necessitats del front de guerra, hem pogut descobrir i comprovar una plaga que s'ha convertit en un perill greu per a la col·lectivitat, que si no hi posem fre ens portarà a una desmoralització econòmica i a una lluita intestina d'interessos particulars, que, pot ésser fatal per al nou ordre revolucionari i per a la garantia d'un ràpid aplastament de les bandes d'assassins feixistes que encara resisteixen en alguns llocs de la península.

Dèiem en el nostre article «Plom i pa» que tots els ciutadans, tant els del front com els de la reraguarda, érem de fet mobilitzats al servei del nou ordre revolucionari en marxa, i d'acord amb aquest fet necessari i imprescindible hem d'actuar, si no volem afavorir la causa dels rebels feixistes, ja que en aquest cas seríem tan facciosos com el conglomerat d'assassins que varen sublevar-se contra el poble que els pagava i el feien esclau.

Aquest perill greu, està en aquests moments representat per l'interès particular dels individus que, aprofitant les circumstàncies favorables de l'aplastament del capitalisme, procuren obtenir un benefici individual en desacord amb llurs necessitats, no sabent o no volent comprendre que en el temps de guerra que vivim tot l'interès ha d'ésser supeditat a les necessitats de la col·lectivitat, que està en armes, per a la conquesta de la garantia plena de què cada individu ha d'obtenir de la col·lectivitat el necessari per a cobrir llurs necessitats, però que també ha de contribuir d'acord amb llurs possibilitats.

Destruïm l'egoisme personal que era norma de l'economia capitalista, però tot seguit ja ens trobem que una part crescuda d'individus, que no els guia altre afany que el lucre personal, es volen aprofitar de la situació, cosa que ens portaria a una negació absoluta en el que afecta a l'emancipació dels treballadors, ja que destruint el poder econòmic d'uns individus, aquest passaria en mans d'uns altres, resultant que al final de la lluita i del sacrifici la col·lectivitat no hauria guanyat res, perquè subsistiria l'esclavitud econòmica, amb la sola diferència d'haver canviat les fortunes d'unes mans a les altres.

Els treballadors del camp i de la ciutat, han de tenir en compte que si tots els que portem la responsabilitat de la nova situació, presentéssim la factura dels perjudicis ocasionats per les constants persecucions, empresonaments i misèries que hem sofert en la nostra vida de lluita, aquesta factura ens proporcionaria un capital que ens convertiria en milionaris.

Poseu en pràctica la pauta que nosaltres donem, no volgueu de cap manera res més que l'imprescindible per a viure i contribuïu amb tota la voluntat a la consolidació del nou ordre triomfant.

Tot l'interès ha d'ésser al servei de la col·lectivitat, ja que la col·lectivitat té a les seves mans totes les fonts de producció i riquesa.

Es un error i un perill greu, la tàctica de repartir-se uns treballadors la capacitat econòmica d'una indústria, per a després apropiarse de quatre parets velles i d'una indústria arruinada. És més intel·ligent i pràctic mobilitzar el capital i la indústria al servei de la col·lectivitat.

Els cadàvers sols són bons per a enterrar, i en aquest cas, les indústries mortes, a més de no donar cap utilitat, reportarien una despesa degut al contingent de treballadors desocupats, ja que les pessetes de més, obtingudes durant una temporada, haurien estat més o menys tranquil·lament gastades.

Subsisteix la consigna de «plom i pa», i d'acord amb ella, tots els treballadors de la ciutat i del camp són mobilitzats com a soldats al servei de la guerra i de l'economia, sense voler-se econòmicament posar-se els galons de general, perquè, en aquest cas, els afusellaments continuarien fins a extirpar la plaga per complet.

L'individu al servei de la col·lectivitat, és la nova força de guerra i pa.

M. CALAFELL